

OCR:

Библиотека святоотеческой литературы
<http://orthlib.ru>

(л. ⌂)

Знаменанија іѡанновы єпістолији вторыја.

[а] **Ѡ** проглашенији, ѿ пефѣмъ житїи въ любви ежеи, вѣрою благочестною, и неприложији греши.

[а] Въ нѣмже, тѣкѡ не подобаєтъ єретику въ дому прїимати, илѣ цѣловати ѿ греши.

[б] **Ѡ** ѿбѣщанији пришествија єгѡ, и ѿ ѿповѣданији на пользѣ.

Сиказаније втораго соборниаго посланїја стаго ѿанна богослова.

(ізбѣшти) Сїе тѣкѡ старайецъ пішетъ господини и чадомъ єѧ. непишеванїе же посланїю сїе єсѧ: Видѧ чада єѧ добрѣ ходлиша въ вѣре, и многи лестцы ѿходливихъ, и глаголиющиихъ не быти пришествију хрістѹи во плоти: пішетъ посланїе сїе, и пефѣе ѿбѣш хвалитъ чада єѧ. Таже ѿчѧ не нобѣи быти єже по наимъ тайнстви, паки пішетъ ѿ любви, и да преъвѣають во ѿченији преданиемъ имъ ѿ негѡ. И прѹчеи ѿчнитъ антихристѹи быти, глаголищемъ, не пришедша хріста во плоти. Завѣщаваєтъ же, тѣкѡ таковыихъ ни єдинаго прїимати въ дому, ниже глаголати таковыимъ, радоватися. И сици икончаваєтъ посланїе. (л. ⌂, ѿб.)

СОБОРНОЕ ПОСЛАНИЕ ВТОРОЕ С ТАГИО АПОСТОЛА ИОАННА БЕСЛОВА.

Глава первая.

(ЗА ОД) [А] ε ἀ Στάρεց^{*} ἡ Ζεράνης ὁ Γοιποδύνθ, ἢ Κάδωμος ἐὰ, ἡ Χρήστος λυμαὶ κονίτηνδ: ἢ οὐ τόχην, οὐ οὐκεν
ραζλημένην ἡστηνδ: ἐτο Ζα ἡστηνδ πρεβειβάλιψδιον εν ιάσε, οὐ ει
ιάμη εδεητον εν κέκη. Ἄτο οδεητον ει βάμη ελγοδάτη, μίλοστη,
μίρον ώ εγα Φίλα, οὐ ώ γάτα ιησα Χρήστα εη Θηλα, εν ουτηνθ οὐ
λυεβη. Ἅτο Βοζράδοβαχια εθελω, τάκω ωερθέτοχον ώ Κάδης πειράχη
χοδάψηα εν ουτηνθ, τάκοже зáповéдь πριάχομον ώ Φίλα. Ετο Η
ηύηνθ молю τη, гоipоже, οне τάκω зáповeдь πишδ тeбe нoвd,
но юже ηмамы ηспéрва, да любимо дρgздрgла. Ετο Η εηλε εстt
любы, да хóдимо по зáповeдемо εгw. εηλε εстt зáповeдь,
такоже слышиасте ηспéрва, да εн ηеи хóдитe. З Ζαηе мнóзη
лестциι внидóша εн мíрз, οне ηсповéдающе ιησα Χρήστα πρише́дша
εν πλóти: сéй εстt льстéцη οη άнтихристи. οη Βлюдните сebe, да οне
(λ. π) πογδените τáже дрeластtε дώбрам, но да мздз tовершениd
воспринимете. Άτο Βιάκη πρεстgзпáлъ, οне πρεбveibáлъ εν ογчénii
Хрήσtвe, εгa οне ηматъ: πρεбveibáлъ же εν ογчénii Хрήσtвe, сéй οη
Φίλα οη εη ηматъ. [А] Το θίψη κtгò πρiхóднtз εz вámz, οne εгw
ογчénii οне πriноснтz, οне πrеmlнtе εгò εn дóмz, οη рáдоватися
εмd οне глагóлнtе. Άt Глагóлнtе εo εмd рáдоватися, сoвeщáеtisя
дeлóмz εгw εлýмz. [Б] Εt Мнóга ηмéхz πиcáти вámz, οне
всxотéхz χaрtгéю οη чeрнíломz: но надeюся πriнтtе εz вámz, οη

Πατόκz λε-λ οедeли: Старец^{}

ѹ́съю́тъ ко ѹ́съю́мъ глаго́лти, да рáдости вáша е́сть и́сполнена.
Ги Це́лѹ́тъ та́къ чада се́стры твои́ и́збраниы. а́мины.

Конéцъ паткó.

Конéцъ собориагъ посланія іѡаннова вторагъ, и́мѹ́щагъ въ и́нѣ
глаголь: Зачи́ло црквиное лъ: стихи́въ ги: знаменаній че́рнихъ є:
последиѹ́щее и́мъ че́рвленое лъ.